

Effect of management factor on the development of public sport in girls dormitory of the State University of Iran South East

تأثیر عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی در خوابگاه های دختران دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور

۱ زهره خیامیان، ۲ کوروش قهرمان تبریزی، ۳ اسماعیل شریفیان

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان، z.khayamian@gmail.com

۲ دانشیار دانشگاه شهید باهنر کرمان، kourosh3795@yahoo.com

۳ استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان، sharifianes@yahoo.com

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین میزان تأثیر عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی در خوابگاه های دختران دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور بود. روش تحقیق این پژوهش پیمایشی و به لحاظ هدف کاربردی بود. بر اساس جدول مورگان نمونه آماری، تعداد ۳۶۴ نفر می باشد. روش نمونه گیری در این پژوهش طبقه ای در دسترس بود. داده های مورد نیاز با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته گردآوری شدند. نتایج آزمون تی تک نمونه ای نشان داد عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی در خوابگاه های دختران دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور تأثیر دارد. با توجه به یافته های پژوهش به طور کلی می توان چنین نتیجه گرفت که با برنامه ریزی و تمرکز روی عوامل تأثیرگذار بر توسعه ورزش همگانی در خوابگاه ها بویژه خوابگاه های دختران می توان شرایطی ایجاد کرد تا دانشجویان با رغبت بیشتری به ورزش همگانی روی آورند.

واژه های کلیدی: عامل مدیریتی، توسعه ورزش همگانی، خوابگاه های دختران

۱- مقدمه

به بررسی روش هایی بپردازند که سبب افزایش تعداد افراد شرکت کننده در ورزش همگانی شود (آفرینش خاکی و همکاران، ۱۳۸۴). توجه به تربیت بدنی و ورزش طی دوران تحصیل، می تواند بسیار سازنده و دارای نتایج مثبتی باشد. بنابراین به منظور سازماندهی و برنامه ریزی در امر تربیت بدنی و ورزش دانشجویان، باید به این موضوع توجه ویژه ای شود، زیرا اگر به این مسئله توجه کافی نشود، هدر رفتن نیروی این قشر و ضرر آتی، موجب خسارت آتی خواهد شد و احتمالاً ناهنجاری هایی را به بار خواهد آورد. از این رو باید خاطر نشان کرد که تربیت بدنی و ورزش جایگاه خاصی در زندگی و اوقات فراغت دانشجویان دارد (صفانیا، ۱۳۸۰). مدیریت های تربیت بدنی در دانشگاه ها مسئول برنامه ریزی و اجرا و توسعه فعالیت های ورزش همگانی در دانشگاه و خوابگاه ها هستند. در این راستا نیروی انسانی فراوانی فعالیت دارند و بودجه زیادی صرف می شود. بنابراین کیفیت هدف گذاری، برنامه ریزی، و اجرای فعالیت های ورزش همگانی در داخل دانشگاه و خوابگاه ها، اهمیت ویژه ای دارد. از سویی برنامه هایی موفق خواهد بود که متناسب با نیازهای دانشجویان طراحی شده و در

انسان در هر مرحله از زندگی، برحسب نوع و میزان فعالیت جسمانی نیازهای متفاوتی دارد که باید به آن ها پاسخ داده شود و انسان به عنوان موجودی جامعه گرا بطور عمده در مجتمع های زیستی اعم از روستا یا شهرها گرد یکدیگر جمع می شوند و زندگی می کنند. با ارتقای سطح شهرنشینی، نوع و میزان فعالیت های فیزیکی تغییر یافته و نیاز به فعالیت برای فراهم آوردن امکانات زندگی، کمتر شده است. در نتیجه از کارهای دشوار که با نیروی انسان و با بکار گرفتن دست و پا و دیگر اندام های بدن انجام می شد خبری نیست (خرمی خرم آبادی، ۱۳۸۸).

ورزش همگانی به عنوان یک ابزار کم هزینه و مفرح و در عین حال مؤثر که قابلیت اجرای آن برای عموم از حیث ویژگی های فردی و اجتماعی وجود دارد، می تواند به عنوان بخشی از برنامه روزانه زندگی افراد سهم بسزایی در ارتقاء سطح سلامتی جسمانی، روانی و اجتماعی آن ها داشته باشد. بنابراین، مسئولین ورزش، بهداشت و سلامتی باید

تجهیزات ورزشی دانشگاه ناراضی اند. صفانیا (۱۳۸۰) در پژوهشی به این نتیجه رسید که زمان ورزش کردن دانشجویان دختر دانشگاه آزاد در اوقات فراغت ۱۲۷ دقیقه در هفته بوده که بیانگر علاقه دانشجویان دختر برای شرکت در فعالیت بدنی در اوقات فراغت است.

بنابراین به نظر می رسد که گسترش ورزش همگانی نیازمند افزایش سطح آگاهی از طریق آموزش و همچنین برنامه ریزی و مدیریت صحیح و امکانات مناسب است. از طرفی مدرسه و دانشگاه به عنوان رکن اصلی جامعه برای ترویج و آموزش فرهنگ ورزش از دیرباز مورد توجه بوده و هر گونه اقدام فرهنگی در جامعه بدون توجه به این دو رکن، تقریباً غیرممکن است. در نتیجه به عنوان اولین قدم در راه رفع مشکلات باید ابتدا عوامل مؤثر بر توسعه ورزش همگانی را از دیدگاه جامعه بزرگ دانشجویان شناسایی کرد. دانشجویان دختر نیز به عنوان افرادی که خود عضوی از همین مردم و بوجود آورنده یکی از این دو رکن هستند و همچنین به عنوان قشر فرهیخته و کسانی که به نوعی درگیر ورزش هستند، با نظرسنجی بین آن ها در مورد این موضوع و استفاده از نظر آن ها نسبت به ورزش همگانی می تواند تأثیر زیادی بر دیگر افراد جامعه داشته باشند و همچنین نظر آن ها برای افراد زیادی قابل استناد بوده و می تواند به عنوان یک شاخص اصلی برای گسترش ورزش همگانی در جامعه و به خصوص در خوابگاه های دانشگاه های دولتی و در بین دختران ساکن در خوابگاه باشد. از این رو ما در این پژوهش به دنبال پاسخ دادن به این سؤال خواهیم بود که :

✓ آیا عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی از دیدگاه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه تأثیر دارد یا خیر؟

۳- ضرورت و اهمیت

در ورزش همگانی همه افراد در محدوده شرایط و توانایی های خویش فعالیت کرده و رسیدن به سلامت و نشاط را فقط در تماشای بازی تک ستاره های مسابقات نمی دانند، بلکه در واقع از شعار به شعور و از هدف به عمل رسیده اند؛ از سوی دیگر چون امکان شرکت همه افراد جامعه به جهت محدودیت های فراوان و شرایط خاص در ورزش قهرمانی وجود ندارد و نظر به اینکه علوم مختلف فواید منحصر به فردی را به ورزش و فعالیت های بدنی مترتب می دانند و پژوهش های تجربی بیشماری ارزش های سودمند آن را تصدیق کرده اند؛ بنابراین ضروری ترین و عملی ترین راه برای نیل به این مهم هدایت و ترغیب عامه مردم در پرداختن به ورزش همگانی است که با توجه به سهل الوصول بودن و دسترسی آسان به اماکن این بخش از ورزش و شیوه های نسبتاً آزاد شرکت در فعالیت های مربوط به آن می تواند هر زمان مورد استفاده افراد مختلف قرار گیرد و از همه مهم تر این که انجام آن نیاز به وسایل و ابزار ویژه ای ندارد و حرکات آن مشکل نیست و شرایط جسمانی خاصی را طلب نمی کند و با صرف هزینه های بسیار ناچیز قابل اجراست (زاهدی، ۱۳۹۰).

اصطلاح نیاز محور باشد، این موضوع استقبال و مشارکت دانشجویان مخصوصاً دانشجویان دختر در برنامه را به دنبال خواهد داشت (بخشی نیا، ۱۳۸۳).

اسدی (۱۳۸۱) در تحقیقی به این نتیجه رسید که ۳۸ درصد دانشجویان کشور اصلاً ورزش نمی کنند، ۵۷/۷ درصد دانشجویان هیچ وقتی را در دانشگاه یا خوابگاه به ورزش اختصاص نمی دهند، ۴/۹ درصد آن ها عضو تیم های ورزشی خوابگاه و ۷۶/۹ درصد عضو تیم ورزشی خاصی نیستند. تنها ۲۹/۳ درصد فعالیت های ورزش دانشگاه ها به فعالیت ورزش همگانی و تفریحی اختصاص دارد، در حالی که دانشجویان به ترتیب برنامه های ورزش همگانی و تفریحی (۴۵/۴ درصد)، آموزش ورزش ها (۳۲ درصد) و مسابقات مطلوب ورزشی (۲۶/۶ درصد) را در اولویت خواسته هایشان مطرح کردند (اسدی، ۱۳۸۱). همچنین رمضانخانی و همکاران (۱۳۹۱) در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که میزان فعالیت پسران نسبت به دختران بالاتر می باشد، که دلیل این امر وجود مزایای بیشتر در خوابگاه پسران و دستگاه ها و تجهیزات و امکانات ورزشی بیشتر و همچنین علاقه مندی پسران به انجام ورزش های گروهی مانند فوتبال می باشد، شاید یکی دیگر از دلایل بیشتر بودن مدت فعالیت جسمانی در پسران، آزادی بیشتر آن ها برای ورزش نمودن و دسترسی بیشتر آن ها باشد (رمضانخانی و همکاران، ۱۳۹۲).

حال با توجه به مزایای آشکار و غیرقابل انکار ورزش همگانی در زندگی امروزی و نقش مؤثر آن در حوزه ورزش خوابگاهی دانشگاه ها محقق در این تحقیق بر آن است میزان تأثیر عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی در خوابگاه های دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور را از دیدگاه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه مورد مطالعه و ارزیابی قرار دهد.

۲- بیان مسأله

با ماشینی شدن زندگی بشر و افزایش اوقات بیکاری، تحرک افراد کم شده و در معرض بیماری های خطرناک قلبی - عروقی و چاقی قرار گرفته اند. سلامت و بیماری های تهدید کننده انسان از جمله موضوعاتی است که ذهن محققان را به خود مشغول کرده است. از جمله این بیماری ها، بیماری قلبی - کرونری است که بنا به گزارش های موجود سالانه حدود ۱۲ میلیون نفر به علت ابتلا به آن جان خود را از دست می دهند (خرمی خرم آبادی، ۱۳۸۸).

فرج اللهی (۱۳۷۳) در تحقیقی به این نتیجه رسید که فقط ۱۷ درصد دانشجویان دختر دانشگاه تهران ورزش می کنند. دانشجویان ضعف فوق برنامه ورزشی دانشگاه را علت عدم شرکت در فعالیت ورزشی اعلام کردند. صیاب لنگرودی (۱۳۷۴) ضعف امکانات ورزشی دانشگاه اصفهان را به عنوان یکی از عوامل مهم عدم شرکت دانشجویان پسر در فعالیت بدنی اعلام کرد. ولی صفوی زاده (۱۳۸۱) در پژوهشی اعلام کرد که هر دو گروه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه صنعتی امیرکبیر از امکانات و

اجتماعی جامعه دانشگاهی خصوصاً دختران داشته باشد. لذا ضرورت مطالعه انگیزه دانشجویان دختر ساکن خوابگاه در برنامه های ورزشی دانشگاه و همچنین شناخت عوامل توسعه مشارکت ورزشی این افراد، می تواند ضمن ارائه اطلاعات مفید مسائل انگیزشی و بازدارندگی آن ها در پرداختن به ورزش، انگیزه مشارکت در برنامه های ورزشی را تقویت کرده و به دست اندرکاران ورزش دانشگاه ها در تدوین هر چه بهتر برنامه های ورزشی و رفع موانع موجود کمک نماید.

۴- روش شناسی

با توجه به ماهیت پژوهش، روش تحقیق از نوع پیمایشی و از نظر هدف کاربردی است که به صورت میدانی اجرا گردید. جامعه آماری این پژوهش، کلیه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه های دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور ($N=7464$) شامل دانشگاه شهیدباهنر کرمان (۱۸۶۸ نفر)، دانشگاه جیرفت (۹۰۰ نفر)، دانشگاه صنعتی سیرجان (۳۰۰ نفر)، دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان (۱۷۶۶ نفر)، دانشگاه بزم (۳۷۰ نفر)، دانشگاه هرمزگان (۶۰۰ نفر)، دانشگاه سیستان (۱۲۵۰ نفر) و دانشگاه زابل (۴۲۰ نفر) بود. بر اساس جدول مورگان نمونه آماری برای جامعه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه های دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور با حجم ۷۴۶۴، تعداد ۳۶۴ نفر می باشد. اما تعداد پرسشنامه های ارسال شده برای جامعه مذکور ۳۸۰ بود، که ۳۷۵ پرسشنامه جهت استفاده مورد تأیید و جهت تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. روش نمونه گیری در این پژوهش طبقه ای در دسترس بود. داده های مورد نیاز با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته گردآوری شدند. روایی صوری پرسشنامه با استفاده از نظر ۱۰ نفر از استادان مدیریت ورزشی تأیید گردید و روایی محتوایی ($CVI=0.86$) محاسبه گردید. پایایی درونی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ ($\alpha=0.89$) بدست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون پارامتریک تی تک نمونه ای در سطح معناداری $P < 0.05$ با نرم افزار SPSS₂₀ استفاده شد.

۵- یافته ها

یافته های بدست آمده از این پژوهش نشان داد:

- میانگین سنی و انحراف استاندارد دانشجویان به ترتیب $(23/48 \pm 2/95)$ بود.
- از نظر وضعیت تأهل ۸۷/۲٪ از کل نمونه مجرد و ۱۲/۸٪ متأهل بودند.
- از نظر رشته تحصیلی ۱۴/۹ درصد از دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه ها در رشته تربیت بدنی و ۸۵/۱ درصد در سایر رشته ها دارای تحصیلات بودند.
- از نظر دوره تحصیلی از کل نمونه تحقیق ۷۴/۴٪ در مقطع کارشناسی، ۲۱/۹٪ در مقطع کارشناسی ارشد و ۳/۷٪ در مقطع دکتری مشغول به تحصیل بودند.

در بسیاری از جوامع، زنان با مشکلات و نابرابری هایی مانند نداشتن دسترسی به امکانات، آموزش برابر با مردان، فرصت های شغلی نابرابر با مردان و ایفای نقش های متعدد خانوادگی و تضاد در این نقش ها مواجهند که ورزش را نیز می توان به آن اضافه کرد. از طرفی این واقعیت بر هیچ کس پوشیده نیست که بدون در نظر گرفتن زنان که نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می دهند، دستیابی به توسعه واقعی در حوزه ورزش همگانی میسر نیست. بر اساس تحقیقات انجام گرفته، پرداختن به ورزش و فعالیت های جسمانی موجب اعتماد به نفس، پیشرفت تحصیلی و کاهش جرایم در بانوان می شود و در دوران بارداری آثار مثبتی بر وضع حمل زنان دارد و ضامن سلامت آنان در دوران پس از بزرگسالی (دوران کهنسالی و یائسگی) است (منظمی و همکاران، ۱۳۹۰).

از آنجایی که دانشجویان آینده سازان کشور هستند و تلاش برای ارتقاء سطح سلامت جسمی و روانی آن ها ضامن جامعه ای سالم در آینده می باشد. روش های مختلفی برای تحقق هدف فوق وجود دارد که از بین آن ها فعالیت های جسمانی از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند. به ویژه فعالیت های ورزشی که به صورت همگانی و تفریحی برگزار می شوند، نقش بسزایی دارند. فعالیت ورزشی برای تمام دانشجویان مفید و ضروری است، اما برای دانشجویان دختر غیربومی و ساکن خوابگاه های دانشجویی از تأثیر مهم تری برخوردار است، زیرا اولاً بدلیل غیربومی بودن، کمتر از فضاها و اماکن ورزشی شهر محل تحصیل خود استفاده می کنند و ثانیاً بدلیل دور بودن از خانواده دارای اوقات فراغت بیشتری هستند، که این خلأ باید به شکل بهینه پر شود. بنابراین برنامه های ورزشی قابل اجرا در خوابگاه های دختران نه تنها نیاز آن ها را به فعالیت جسمانی تأمین می کنند، بلکه یکی از روش های مؤثر برای غنی سازی اوقات فراغت نیز محسوب می شوند (طرح توسعه فعالیت های ورزشی ویژه دانشگاه ها، ۱۳۹۲).

از طرفی زندگی در خوابگاه دانشجویی برای دختران به سبب دوری از خانواده، عهده دار شدن مسئولیت های مختلف جدید، انرژی و توان ویژه ای می طلبد تا دانشجو بتواند به رضایت درونی و شادکامی دست یابد. در صورت عدم توجه به این نیاز زمینه افت تحصیلی، اختلالات روانی از جمله افسردگی، گرایش به سرگرمی های نامناسب و شادی کاذب ایجاد خواهد شد (سموعی و همکاران، ۱۳۹۰).

علی رغم، افزایش آگاهی عمومی مردم درباره عوارض و پیامدهای ناشی از بی تحرکی، بر اساس شواهد موجود فقط درصد کمی از جامعه دانشگاهی کشور از برنامه ورزشی دانشگاه ها استقبال می کنند و از آنجایی که دانشجویان دختر بخش مهمی از این جامعه را تشکیل می دهند، ضرورت توجه به تربیت بدنی و ورزش آن ها می تواند بسیار سازنده بوده و نتایج مثبتی در پی داشته باشد (اندام و مهدی زاده، ۱۳۹۳).

واضح است فعالیت بدنی و شرکت در برنامه های ورزش همگانی دانشگاه می تواند سهم بسزایی در ارتقا سطح سلامت جسمانی، روانی و

یافته های تحقیق حاضر با پژوهش های مهدی زاده و اندام (۱۳۹۳)، عزیزی و همکاران (۱۳۹۰)، زاهدی (۱۳۹۰)، اتقیاء (۱۳۸۷)، احسانی و همکاران (۱۳۸۶) و گیوسیک و همکاران (۲۰۰۷) همسو است. پژوهش ها نشان داده اند مسئولان و برنامه ریزان ورزشی با برنامه ریزی و گسترش بیشتر ورزش های سبک و غیر رقابتی همچون ورزش همگانی، شناسایی نیازها و علایق ورزشی افراد و همچنین تنوع بخشیدن به ورزش ها و خدمات ارائه شده در برنامه های ورزش همگانی و تفریحی می توانند زمینه توسعه تمایل افراد به ورزش همگانی را فراهم آورند (سید عامری و قربان بردی، ۱۳۹۱). در این پژوهش یکی از مهم ترین عوامل معرفی شده برای فعالیت بدنی و ورزش همگانی حمایت مسئولین دانشگاه از ورزش دانشجویان دختر بود. به عقیده عادلخانی و همکاران (۱۳۹۱) تأکید اشخاص تأثیرگذار احتمالاً تأثیرات مطلوبی در گسترش ورزش همگانی خواهد داشت و لذا به نظر می رسد حضور مسئولان در فضاها و اماکن ورزشی (به ویژه در زمان برگزاری همایش ها، مسابقات و جشنواره های ورزشی دختران) و اعلام حمایت آنان از ورزش و فعالیت بدنی در خوابگاه های دانشگاه و حتی افزایش بودجه اختصاصی به فعالیت های ورزشی از جمله راهکارهایی است که موجب افزایش مشارکت جامعه دانشگاهی مخصوصاً دانشجویان دختر در این گونه فعالیت ها می شود.

۷- جمع بندی

به نظر می رسد که گسترش ورزش همگانی نیازمند افزایش سطح آگاهی از طریق آموزش و همچنین برنامه ریزی و مدیریت صحیح و امکانات مناسب است. بنابراین می توان گفت در برنامه ریزی برای تقویت و گسترش عامل مدیریتی باید به ماهیت و میزان اهمیت آن از دیدگاه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه ها توجه نمود.

۸- مراجع

- [۱] خرمی خرم آبادی، غلامرضا، بررسی موانع و عوامل مؤثر بر مشارکت دانشجویان دانشگاه های منتخب مشهد در برنامه های ورزش همگانی، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه پیام نور، ۱۳۸۸.
- [۲] اتقیاء، ناهید، نیازسنجی ورزشی بانوان شاغل در دانشگاه الزهرا و ارائه راهکارهای کاربردی، نشریه علوم حرکتی و ورزش، شماره ۱۱، ص: ۹۶-۷۹، ۱۳۸۷.
- [۳] احسانی، محمد؛ کوزه چیان، هاشم؛ کشر، سارا، بررسی و تجزیه و تحلیل عوامل بازدارنده و میزان مشارکت زنان شهر تهران در فعالیت های ورزش تفریحی، پژوهش در علوم ورزشی، شماره ۱۷، ص: ۸۷-۶۳، ۱۳۸۶.
- [۴] اسدی، حسن، نیازسنجی و نگرش سنجی از دانشجویان در خصوص فعالیت های تربیت بدنی و ورزش دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی، مقاله ارائه شده در نخستین همایش برترین

- از نظر فضای ورزشی ۴۰٪ از کل نمونه تحقیق علاقه مند به فضاهای سبز تفریحی و طبیعت، ۳۶/۸٪ فضای روباز، ۱۲/۵٪ فضای سرپوشیده، ۱۰/۴٪ استخر و ۰/۳٪ علاقه مند به سایر فضاهای ورزشی بودند.
- از نظر میزان اوقات فراغت در شبانه روز، ۴۴/۵٪ از کل نمونه تحقیق دارای اوقات فراغتی بیش از سه ساعت در شبانه روز بودند که بیشترین آمار را به خود اختصاص دادند.
- از نظر وضعیت اشتغال، ۸/۳٪ از کل نمونه تحقیق شاغل و ۹۱/۷٪ غیرشاغل بودند.

همچنین بر طبق جدول ۱ نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل استنباطی نیز نشان داد که عامل مدیریتی بر توسعه ورزش همگانی از دیدگاه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه تأثیر دارد ($P < 0/05$).
جدول ۱ نتایج آزمون تی تک نمونه ای فرضیه اول

عدد شاخص = ۳					
شاخص ها عامل	تعداد	انحراف استاندارد میانگین $\pm$	اختلاف میانگین	T	سطح معناداری (Sig)
مدیریتی	۳۷۵	۳/۷۲ $\pm$ ۱/۰۲	۰/۷۲	۱۳/۶۸	۰/۰۰۱

۹- بحث و نتیجه گیری

آزمون فرضیه تحقیق با استفاده از آزمون آماری تی تک نمونه ای نشان داد فرض صفر رد و فرض تحقیق پذیرفته می شود. یعنی عامل مدیریتی از عوامل مؤثر بر توسعه ورزش همگانی از دیدگاه دانشجویان دختر ساکن در خوابگاه های دانشگاه های دولتی جنوب شرق کشور می باشد. نتایج حاصل از بار عاملی که به وسیله تحلیل عاملی اکتشافی بدست آمد حاکی از آن است که مؤلفه تخصیص بودجه به ورزش همگانی و فعالیت بدنی دانشجویان دختر از سوی دانشگاه از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر توسعه ورزش همگانی می باشد. احتمالاً دلیل این امر، نبود بودجه کافی اختصاص یافته به دانشگاه ها در سال های اخیر می باشد. همچنین طی نتایج تحلیل عاملی اکتشافی مؤلفه های مؤثر در عامل مدیریت، مشخص شد مؤلفه برنامه ریزی فعالیت های ورزشی مرتبط با مناسبت های مختلف در آخرین رده رتبه بندی عوامل مؤثر قرار گرفته است؛ احتمالاً دلیل این امر را می توان تا حد زیادی به برنامه ریزی منظم فعالیت های ورزشی مرتبط در مناسبت های مختلف از سوی مدیریت دانست و اینکه اگر بودجه ای وجود داشته باشد قاعدتاً بر اساس برنامه ریزی های از پیش تعیین شده برگزاری این فعالیت های ورزشی صورت می پذیرفت.

- [۱۲] صباغ لنگرودی، مهدی، چگونگی گذران اوقات فراغت دانشجویان پسر دانشگاه اصفهان با تأکید بر فعالیت های ورزشی، نشریه حرکت، شماره ۹، ۱۳۷۷.
- [۱۳] صفیانی، علی محمد (۱۳۸۰). نحوه گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه های آزاد سراسر کشور با تأکید بر فعالیت ورزشی. نشریه حرکت، شماره ۹.
- [۱۴] صفوی زاده، سید احمد، بررسی نگرش دانشجویان دختر و پسر دانشگاه صنعتی امیرکبیر در مورد نحوه اجرای واحد تربیت بدنی عمومی ۱ و ۲ در سال تحصیلی ۸۰ - ۷۹، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران، ۱۳۸۱.
- [۱۵] طرح توسعه فعالیت های ورزشی ویژه دانشگاه ها (خوابگاه، ورزش، نشاط، تندرستی)، پاییز ۱۳۹۲.
- [۱۶] عادلخانی، امین؛ واعظ موسوی، سید محمدکاظم؛ فراهانی، ابوالفضل، سرمایه فرهنگی شرکت کنندگان در ورزش همگانی (سیاستگذاری و راهکارها)، فصلنامه مجلس و راهبرد، شماره ۶۹، ص: ۳۲-۵، ۱۳۹۱.
- [۱۷] عزیز، بیستون، بررسی نگرش دانشجویان ساکن در خوابگاه های دانشگاه تهران به ورزش همگانی، نشریه مدیریت ورزشی، شماره ۸، ص: ۹۱ - ۷۵، ۱۳۸۹.
- [۱۸] فرج اللهی، نصرت الله، جایگاه تربیت بدنی در گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران، ۱۳۷۳.
- [۱۹] منظمی، مریم؛ علم، شهرام؛ شتاب بوشهری، سیده ناهید، تعیین عوامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران، نشریه مدیریت ورزشی، شماره ۱۰، ص: ۱۶۸-۱۵، ۱۳۹۰.
- [۲۰] Gyurcsik NC, Spink KS, Bray SR, Chad K, Kwan M, An ecologically based examination of barriers to physical activity in students from grade seven through first-year University. Journal of Adolescent Health. No 38. Pp. 704-11, 2007.
- [۵] اندام، رضا؛ مهدی زاده، رحیمه، راهکارهای توسعه ورزش همگانی در دانشگاه های ایران، نشریه مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۲۲، ص: ۳۸ - ۱۵، ۱۳۹۳.
- [۶] آفرینش خاکی، اکبر؛ تندنویس، فریدون؛ مظفری، سید امیر احمد، مقایسه دیدگاه های اعضای هیئت علمی، مربیان، ورزشکاران و مدیران در مورد چگونگی توسعه ورزش همگانی، نشریه علوم حرکتی و ورزش، دوره ۵، ص: ۲۲ - ۱، ۱۳۸۴.
- [۷] بخشی نیا، طیبه، بررسی نقش ادارات تربیت بدنی دانشگاه های زنجان در نحوه گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، ۱۳۸۳.
- [۸] رمضانخانی، علی؛ مطلبی قاین، مسعود؛ توسلی، الهه؛ بابایی، اکبر؛ قارلی پور، ذبیح الله، بررسی آگاهی، نگرش عملکرد و دانشجویان ساکن در خوابگاه های دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در مورد فعالیت جسمانی در سال ۱۳۹۱، فصلنامه علمی-پژوهشی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، سال اول، شماره ۱، ص: ۲۰-۱۳، ۱۳۹۲.
- [۹] زاهدی، نسرين، مقایسه و اولویت بندی راهکارهای توسعه ورزش همگانی کشور از دیدگاه مدیران، کارشناسان و صاحب نظران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه شمال، ۱۳۹۰.
- [۱۰] سموعی، راحله؛ مصلحی، محسن؛ حیدری، محبوبه؛ ظغیانی، زهرا، مدیریت شادی در دانشجویان خوابگاه های دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، مجله آموزش در علوم پزشکی / ویژه نامه توسعه آموزش و ارتقای سلامت، دوره ۱۱، شماره ۹، ص: ۱۰۶۲-۱۰۵۷، ۱۳۹۰.
- [۱۱] سیدعامری، میرحسن؛ قربان بردی؛ محمدآق، تبیین راهکارهای جذب و افزایش مشارکت شهروندان در برنامه های ورزش همگانی و تفریحی (مطالعه موردی: ارومیه)، پژوهش های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی، شماره ۴، ص: ۳۴-۲۳، ۱۳۹۱.